

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 9C/321/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7613229982
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Semanová
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2015:7613229982.4

Uznesenie

Okresný súd Spišská Nová Ves, v právnej veci žalobcu: Československá obchodní banka, a.s., so sídlom Praha 5, Radlická 333/150, IČ: 00001350, právne zastúpenom Advokátskou kanceláriou Mgr. Petra Olejára, so sídlom Miletičova 21, Bratislava proti žalovanej: W. A., nar. XX.XX.XXXX, t.č. na neznámom mieste, zastúpenej opatrovníkom pre toto konanie JUDr. Marekom Doričom, vyšším súdnym úradníkom Okresného súdu Michalovce, o zaplatenie 55 839,97 Kč s príslušenstvom takto

rozhodol:

V y s l o v u j e, že Okresný súd Spišská Nová Ves nemá právomoc konať vo veci vedenej tunajším súdom o zaplatenie istiny 55 839,97 Kč s príslušenstvom vedenej pod sp. zn. 9C/321/2013.

Konanie **z a s t a v u j e**.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Žalobca má právo na vrátenie súdneho poplatku z návrhu vo výške 98,50 eur, ktorý mu bude vrátený prostredníctvom Slovenskej pošty, a.s., Košice a to v lehote do 30 dní od doručenia tohto právoplatného uznesenia príslušnému úradu.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 7.10.2013 domáhal, aby súd žalovanú zaviazal zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 55 839,97 Kč s príslušenstvom a náhrady trov konania. Žalovanej istiny sa domáhal titulom úveru poskytnutého žalovanej.

V návrhu žalobca uviedol pobyt žalovanej na adrese D. XXX. Na tejto adrese žalovaná zásielky súdu nepreberala a preto súd vykonal šetrenie za účelom zistenia jej terajšieho bydliska.

Zo správy obce D. bolo zistené, že žalovaná sa na adrese uvedenej žalobcom nezdržiava. Z trvalého pobytu v uvedenej obci sa odhlásila dňa 21.9.2004 na W. P. XXX. V obci D. po dobu viac ako 10 rokov nežijú ani príbuzní žalovanej. Podľa správy obce P. bola žalovaná od 21.9.2004 hlásená k pobytu v ich obci, zdržiavala sa tu asi 2 roky. Najmenej 6 rokov sa už v obci nezdržiava. V zmluve uzatvorenej so žalobcom žalovaná uviedla adresu jej pobytu v Českej republike. Preto bola zo strany súdu prostredníctvom dožiadaného súdu vyžiadaná správa, podľa ktorej v centrálnej evidencii osôb o žalovanej nie sú žiadne záznamy. Podľa oznámenia Okresného súdu Rokycany, Česká republika, žalovaná na adrese uvedenej v zmluve uzatvorenej so žalobcom v Rokycanoch sa nezdržiava 2 roky. Podľa zamestnávateľa žalovanej v Českej republike zisteného zo zmluvy uzatvorenej so žalobcom, žalovaná nie je vo firme už zamestnaná.

Zo spisu tunajšieho súdu sp. zn. 9C/171/2015, v ktorom žalovaná je taktiež účastníčkou na žalovanej strane bolo zistené, že podľa oznámenia Obvodného oddelenia PZ Snina sa žalovaná na adrese P. XXX od roku 2005 nezdržiava, mala odísť do Českej republiky na neznáme miesto. Taktiež bol preverovaný pobyt žalovanej v meste D., kde podľa oznámenia polície sa nezdržiava po dobu asi 6 rokov a podľa oznámenia mesta D. nemal nahlásený trvalý ani prechodný pobyt v tomto meste. príbuzných žalovanej sa súdu nepodarilo zistiť, podľa oznámenia A. D., bytom P. XXX menovaný o pobyte žalovanej nemá vedomosť. Žalovaná nie je poberateľkou štátnych dávok.

Podľa článku 16 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach, toto nariadenie sa uplatňuje len na konania začaté, na listiny úradne vyhotovené alebo zaregistrované ako verejné listiny a na súdne zmiery schválené alebo uzavreté od 10. januára 2015.

Podľa Článku 2 odsek 1, 2 Nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 z 22. decembra 2000 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach v znení príslušných korigend (ďalej len ako "Nariadenie Rady (ES) č. 44/2001") v znení platnom do 10.1.2015, ak nie je v tomto nariadení uvedené inak, osoby s bydliskom na území členského štátu sa bez ohľadu na ich štátne občianstvo žalujú na súdoch tohto členského štátu. Na osoby, ktoré nie sú štátnymi občanmi štátu, na území ktorého majú bydlisko, sa vzťahujú normy právomoci použiteľné na štátnych občanov tohto štátu.

Podľa Článku 4 odsek 1 Nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 v znení platnom do 10.1.2015, ak žalovaný nemá bydlisko na území členského štátu, právomoc súdov každého členského štátu sa určí podľa právneho poriadku tohto členského štátu, ak nestanovia niečo iné články 22 a 23.

Podľa Článku 15 odsek 1 Nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 v znení platnom do 10.1.2015, vo veciach týkajúcich sa zmluvy uzavretej spotrebiteľom na účely, ktoré nie je možné považovať za súčasť jeho podnikania alebo povolania, sa právomoc určí podľa tohto oddielu, pričom nie sú dotknuté ustanovenia článku 4 a článku 5 bod 5, ak ide

- a) o zmluvu o predaji tovaru na splátky alebo
- b) o zmluvu o úvere splatnom v splátkach alebo zmluvu o akejkoľvek inej forme úveru, ktorým sa má financovať predaj tovaru, alebo
- c) vo všetkých ostatných prípadoch o zmluvu uzavretú s účastníkom, ktorý obchoduje alebo podniká v členskom štáte bydliska spotrebiteľa alebo akýmkoľvek spôsobom smeruje takéto činnosti do tohto členského štátu alebo do viacerých štátov vrátane tohto členského štátu, a zmluva spadá do rozsahu týchto činností.

Podľa Článku 15 odsek 2 Nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 v znení platnom do 10.1.2015, ak spotrebiteľ uzatvorí zmluvu s účastníkom, ktorý nemá bydlisko v členskom štáte, ale má pobočku, zastúpenie alebo inú organizačnú zložku v jednom z členských štátov, tento účastník sa na účely sporov vyplývajúcich z činnosti tejto pobočky, zastúpenia alebo inej prevádzky považuje za účastníka s bydliskom v tomto štáte.

Podľa Článku 16 odsek 1, 2 Nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 v znení platnom do 10.1.2015, spotrebiteľ môže žalovať druhého účastníka zmluvy buď na súdoch členského štátu, v ktorom má tento účastník bydlisko, alebo na súdoch podľa miesta bydliska spotrebiteľa. Druhý účastník zmluvy môže žalovať spotrebiteľa len na súdoch členského štátu, v ktorom má spotrebiteľ bydlisko.

Podľa Článku 21 Nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 v znení platnom do 10.1.2015, od ustanovení tohto oddielu sa možno odchýliť len dohodou o voľbe právomoci

1. dojednanou po vzniku sporu, alebo

2. ktorá umožní zamestnancovi začať konanie na iných súdoch, než tých, ktoré sú uvedené v tomto oddiele.

Podľa Článku 24 Nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 v znení platnom do 10.1.2015, okrem právomoci založenej na iných ustanoveniach tohto nariadenia má právomoc súd členského štátu vtedy, ak sa žalovaný zúčastní konania. Toto pravidlo sa neuplatní, ak sa žalovaný zúčastní konania, len aby namietol absenciu právomoci, alebo ak má iný súd výlučnú právomoc podľa článku 22.

Podľa Článku 26 Nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 v znení platnom do 10.1.2015, ak je osoba, ktorá má bydlisko v jednom členskom štáte, žalovaná na súde iného členského štátu a nezúčastní sa konania, súd aj bez návrhu vyhlási, že nemá právomoc, ak si právomoc nemôže založiť na ustanoveniach tohto nariadenia.

Podľa § 103 O.s.p., kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Podľa § 104 ods. 1 O.s.p., ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví. Ak vec nespadá do právomoci súdov alebo ak má predchádzať iné konanie, súd postúpi vec po právoplatnosti uznesenia o zastavení konania príslušnému orgánu; právne účinky spojené s podaním návrhu na začatie konania zostávajú pritom zachované.

Vychádzajúc z vyššie uvedených ustanovení dospel tunajší súd k záveru, že v danom prípade nie je daná jeho právomoc na konanie v tejto veci. Podľa ustálenej judikatúry pri posudzovaní otázky miestnej príslušnosti súdu z hľadiska bydliska účastníka je daná príslušnosť súdu, v obvode ktorého sa fyzická osoba skutočne zdržuje, aj keď je prihlásená k trvalému pobytu v obvode iného súdu. Podľa zistení, ktoré súd vykonal v súvislosti so šetrením terajšieho faktického pobytu žalovanej, táto sa v mieste pobytu uvedeného žalobcom v návrhu dlhodobo nezdržiava. Z vyžiadaných správ je zrejme, že žalovaná sa dlhodobo zdržiavala na území Českej republiky, kde bola aj zamestnaná. Uvedené je zrejme aj z listinných dôkazov predložených žalobcov. Jej terajšie bydlisko sa súdu nepodarilo zistiť.

Žalobca podaným návrhom na začatie konania si uplatnil nárok voči žalovanej na základe zmluvy, ktorá je nepochybne spotrebiteľskou zmluvou. Podľa článku 16 ods. 2 Nariadenia Rady (ES) č. 44/2001, ktorým je daná osobitná právomoc v spotrebiteľských veciach, právomoc má súd, v ktorom má spotrebiteľ bydlisko. Bydlisko žalovanej na území nášho štátu sa súdu nepodarilo zistiť. Právomoc tunajšieho súdu nebola založená ani dohodou medzi účastníkmi t.j. ani podľa článku 21. Založiť právomoc tunajšieho súdu nebolo možné ani podľa článku 24 Nariadenia Rady (ES) č. 44/2001, nakoľko neboli naplnené predpoklady postupu podľa tohto článku a síce to, aby sa žalovaná zúčastnila konania. Za jej účasť na konaní by nebolo možné považovať ani účasť opatrovníka pre konanie, ktorého súd žalovanej ustanovil. Takýto záver bol prezentovaný aj v stanovisku Generálnej advokátky Európskeho súdneho dvora Verici Trestenjak zo dňa 8.9.2011 vo veci C- 327/10 Hypotekárna banka , a.s. proti Udo Mike Lindnerovi (žiadosť o rozhodnutie predbežnej otázky podanej Okresným súdom v Chebe) a tiež v súvislosti s výkladom čl. 27 bodu 2 nariadenia Brusel I, pri ktorom v rozsudku Európskeho súdneho dvora zo dňa 10.10.1996 sp.zn. C-78/95 vo veci Hendrikman vs. Feyen Súdny dvor konštatoval, že účasť opatrovníka, ktorý nebol poverený samotným žalovaným, na konanie, nemôže byť vykladaná ako účasť žalovaného na konaní v zmysle uvedeného článku.

Šetrením bydliska žalovanej bola zistené, že jej posledné známe bydlisko bolo v Českej republike. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozhodnutie Súdneho dvora zo 17.11.2011 č. C-327/2010 v zmysle ktorého ak spotrebiteľ, ktorý je stranou dlhodobého hypotekárneho úveru s povinnosťou informovať zmluvného partnera o akejkoľvek zmene adresy, opustí svoje bydlisko predtým, než sa voči nemu podá žaloba pre porušenie zmluvných povinností, sú súdy členského štátu, na území ktorého sa nachádza posledné známe bydlisko spotrebiteľa príslušné o tejto žalobe rozhodnúť, pokiaľ nie sú schopné určiť

aktuálne bydlisko žalovaného, ani nemajú dôkazné indície umožňujúce dospieť k záveru, že žalovaný má skutočné bydlisko mimo územia Únie.

Keďže súd na základe týchto skutočností dospel k záveru, že nie je daná jeho právomoc, v súlade s Článkom 26 Nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 tento právny záver vyslovil osobitným výrokom a zároveň vzhľadom na absenciu jeho právomoci ako jednej zo základných podmienok konania, ktorú nie je možné odstrániť žiadnym iným postupom, konanie začaté na návrh žalobcu zastavil.

O trovách konania rozhodol podľa ustanovenia § 146 ods. 1 písm. c./ O.s.p. a žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal.

Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 71/1992 Z.z., poplatok sa vráti, ak ho zaplatil ten, kto nebol povinný platiť alebo kto ho zaplatil na základe nesprávneho rozhodnutia súdu. Poplatok sa taktiež vráti, ak súd vráti návrh navrhovateľovi pre nedostatok právomoci. Poplatok za uplatnenie námietky zaujatosti sa vráti, ak bola námietka zaujatosti uplatnená odôvodnene; ak poplatok v takomto prípade ešte nebol zaplatený, súd uznesenie o uložení povinnosti zaplatiť poplatok zruší. O vrátení poplatku rozhodne i bez návrhu súd, ktorý bezdôvodne zaplatený poplatok prevzal.

Podľa § 11 ods. 4 zákona č. 71/1992 z.z., okrem poplatku v rozvodovom konaní a poplatku, ktorý sa vracia podľa odseku 1, sa poplatok alebo jeho časť (preplatok) vracia krátený o 1%, najmenej však 6,70 eura. Ak sa návrh vzal späť pred zaplatením poplatku, poplatok sa nevyrubuje.

Žalobca uhradil súdny poplatok z návrhu vo výške 98,50 eur. Konanie bolo zastavené pre nedostatok právomoci tunajšieho súdu na konanie. Súd preto v zmysle § 11 ods. 1, 4 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v platnom znení rozhodol o vrátení súdneho poplatku žalobcovi tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia prostredníctvom príslušného poštového úradu, ktorému bude zaslané rozhodnutie po nadobudnutí právoplatnosti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Košiciach, písomne v 3 vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa

odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávne právneho posúdenia veci.